

Dä drüdden Tähne

von

Heinrich Ottensmeier

Muine loäbn Noahbas un Frünne!

Joa, datt was oall früha jümma'n Woähreop, wänn dä Kinna Tähne krigen! Ümme düsse Tuit woäan dä Kinna nükag un vodroätlick. Datt mag vondahge wall äok näo Bäo buin. Oallns, watt dä Kinna dänn an Hinna hedden, woch upp dä Tähne hißt. Noan Dokta odda noan Kinnadokta kann man däomoals nich Bäo buikwaime hänkuhm'm oasse vondage. Eck loäbe Kinnadoktas gafft däo äok näo nich moal. Do mosse man Bick Büms hälbn – wännt faken äok vokaiat was! Iuse Moäm'm gaff dän Lüttken oaltuit 'n höldnen Lihpel, datt Be Bick dä Tähne doamedde düabiudn Bolln. Iuse Weske, Bä wuhne vodda Stadt, un inna Stadt Bind dä Lui joa oall jümma kloöka wesen oasse ubbn Lanne, dä wusse äok ümme dat Tähnekrügen Buischoäd. Szä broche dänn fo dä lüttken Gäste Kränse odda Tahnbänna met, dä mosse man dänn Kinnan ümmen Hals buin'n. Un datt hulb dänn äok, woänigstens dän Luin, dä Bäowatt vohoökan. – Iuse Moäm'm namm dänn düsse Doameluigge äok, oabbe Bä leä Bä wägg oadda schmait Bä gluiks ubbn Mäbfahl. – Noa, joädnfalls woäan dä Lui däomoal wi vondage freoh, wänn dä Tähne düa woäan. Upp watt Stihn kraig däjinige dä dän oäastn Tahn teooäst Bäog, walln Dahla oadda Bäoga'n Goldstücke.

Tähne maket Puine, wänn Bä kuhmt un wänn Bä wäggoaht. Datt wüssen dä äoln Lui oall. Oabba eck will huia vondage nich van Tähnekelln votellen, wänn eck Ji doavan äok'n Loäd Bingen könne! – Bui dä drüdden Tähne kümmt Bäowatt oalle nich vo! – Joa, datt hääbe eck bätt doahän äok jümma männt! Oabba doa waiat man kloöka noa! Datt küat Ji bläöß dä Tahndoktas vo! Joa, datt Iuttoähn, datt goät joa „schmerzlos“. Oabba watt vohäa im noahäa eß, datt eß nich maia „schmerzlos“. Oabba datt foöhle Ji oäast in'n Hiuse un nich buin Tahndokta!

Datt viehle Anmehdn un Anpassen buin Tahndokta, datt eß mett dän Anpassen buin Schnuida ganich teo vogluiken. Datt eß joa oall bäole, oasse wänn dä Freoslui Bick bui dä Naiasken'n Kleid maken loat't. Oabba dat eß joa vondage äok oall iuda Meode Vandage waiat joa oalls vanna Stangen hahlt. – Wänn man datt bui dä Tähne man äok Bäo in'n Gange hedde!

Un dänn näo dä Tuit, dä twisken dän twoäden un drüdden Tähn'n ligg! Just in düssa Tuit kümmt dä meiste Buißoök! Just dänn, wänn man jümma

dä Hand von'n Munne hätt, oasse wänn man jahn'n mösse, dänn witt oalle Frünne un Buikanntn moal harinkuiken! Äok just, oasse eck van'n „Schnuidaschmett“ kamm, woll doch oäna mett Giwalt ubba Stroahde mett mui an! Un oasse hoä vonamm, datt eck nich recht küask was, männe hoä näo, eck woäa wall medd'n vokaiadn Boäne teooäast van'n Bedde kuhm'm! – Oabba datt segge eck Ji, wänn dä moal in düssa Szake noan Tahndokta mott, dänn ligge eck ubba Lua un froage ühn iut. Dä Ball Bick wunnern!

Doa kamm doach vo länga Tuit'n öllat Freosminske noa us un woll Bick moaln bidn mett Hannchen votelln. Datt hett, oänlick mett moe äok, oabba eck häbbe moe hännig ubbe Halbe maket, dänn eck konn datt Klappan un datt Gnoästan mett dän Tähnen nich maia mett anlustan. – Un wänn moe datt niu äok Bäo goahn Ball?!

Näo laiga was datt lessens mett Moäggas Frettken. Hoä was äok oall länga Tuit nich maia bui us wesen, un däo hadde Bick Hannchen oannick Moögge maket un Boanne wacka Toate ubbn Disk krigen. Upp oänmoall sprang Fretz upp, Biuse buin Diske dänne inne Waskoat. Un doa günk dat Spoöln un Spuiggen läos. – Hoä hadde dä fuin'n Koöans van dä Boabacken túske dä Tähne krigen. Hoä packe niu noahea äok van dänn annan Kroame nicks maia an. – Kinna, Kinna, moe ess oannick bange, datt man Bick mett dä niuggen Tähne obahiupt nich maia unna dä Lui woagen kann!

Näo laiga oabba esset doach Hüchtemoäas Häam goahn. – Hoä was oannick, wi dä vonihm'm Lui datt joa maia maket, noa Builefeld int Theata foöat. Niu maken ühn Buine nuiggen Tähne huia äok Druck un Puine. Inna drüddn Pause günk hoä dänn ubbe Affecke fo Mannslui. Un niu voschaffe hoä Bicken bihdn Unnalucht. Hoä leä Buine Tähne meddn Taskendeoke Bäolange vott Finsta. – Oase hoä Beddegoahnstuit Buine Tähne bössen woll, doa fell ühn in, datt dä näo in Builefed loägen. Niu näomoal noa Builefeld in Theata, un dütt Theata hadde hoä Büms vobroken. Dän annan Moan, oasse hoä niu ubbn Zug woll, kamm ühn `n buikannt Freosminske inne moede: “Noa, Herr Hüchtemoäa, Ji boäht joa Bäo gißund un fresk iut. Ji waiat wall imma jünga.” – “Oach, muine loäbn Friu, Ji solln moe oäast moal Boän, wänn eck muine nuiggen Tähne in'n Munne häbbe,” was dä bihtske Antwoat.

Un watt Ball eck niu maken? – Hannchen Bäggt eck hädde “A” Begt, niu mössse eck äok “B” Beggen!

Jiu Hinnack van'n Brinke.